

“Govorica” evharistije in celotnega bogoslužnega prostora

Fotografije: Janez Oblonšek

Sveta maša, evharistično bogoslužje, lomljenje kruha, sveta daritev ... Skrivnost, ki nosi veliko imen, a ostaja skrivnostna. Obhajanje, ki vključuje vse človekove čute, hkrati pa ostaja nedoumljivo človeškemu umu. Hranimo nas s tistim, česar človek ne more dojeti samo s čuti, lahko pa zasluti preko znamenj, ki v bogoslužju “spregovorijo” z več, kot pomenijo sama zase, imajo vidni in nevidni pomen. Preko njih ne toliko razumemo kot izkusimo skrivnost. Liturgična znamenja, postavljena od Kristusa ali Cerkve, ne le pomenijo, ampak ustvarjajo to, kar pomenijo.

Človek dojema svet najprej preko svojega telesa, ki daje preko čutov razumu dojeti okolico. Ker je Bog vstopil v človekovo življenje na njemu najbolj razumljiv način, se je v trenutku polnosti časov učlovečil. V evharistiji ostaja trajno navzoč med ljudmi in na skrivnostne načine “vse dela novo”; preko naših čutov nas spreminja v svoje poveljano Telo. Pri evharistični daritvi vstopa v nas in nas hrani s svojim telesom. Dobesedno, pa tudi na druge načine - zadnji cerkveni zbor izpostavlja pet načinov Kristusove navzočnosti v bogoslužju: (1) v duhovnikovi osebi, (2) pod evharističnima podobama, (3) v zakramentih, (4) v oznanjeni Božji besedi, ter (5) v občestvu, ki skupaj moli in poje (B 7). Kot je véliki Bog sestopil v majhno človeško podobo, tako tudi bogoslužje daje veliko skrivnost Kristusove navzočnosti zaznavati na ‘majhen’, preprost način - preko človekovih osnovnih čutov, vida, sluha, vonja, otipa in okusa. Sveti prostor, kjer se vrši evharistija, človeku najprej

spregovori preko njegovih oči - lepota barv, podob, motivov daje čutiti osmi dan, več kakor vsakdanjost. Skozi čut otipa, čutenja svojega telesa človek začuti, kaj pomenijo dotiki in drže telesa v bogoslužju: poljub oltarja - Kristusa, stisk rok pri pozdravu miru, polaganje rok pri posvetitvi ali odpuščanju grehov, pokrižanje, stoja, sedenje ali klečanje ... Božjo besedo, govorno ali péto, bralec, psalmist, diakon ali duhovnik oznanja, verniki pa oznanilo prejmejo s pomočjo sluha. Pri podeljevanju zakramentov lahko vonjamo prijetno dišavo svete krizme, pogosto v bogoslužju pa kadilo, ki s prijetnim vonjem simbolizira našo daritev. Na najodličnejši način se Kristus pri vsakem bogoslužju uteleša pod podobama kruha in vina; okus zazna realnost Telesa in poživljajočo moč Krvi, ki ju zauzijemo in se tako spreminjamo Vanj.

Likovno opremo tokratne številke Tretjega dne sestavljajo fotografije, ki upodabljajo poti, po katerih Kristus govori človeku pri sveti evharistiji. Avtor fotografij je Janez Oblonšek, rojen v Mariboru; po izobrazbi je univerzitetni diplomirani teolog in je trenutno zaposlen na Zavodu Antona Martina Slomška v Mariboru, s fotografijo pa se resneje ukvarja od leta 2005. V tem času je fotografsko opremil tri monografije ter pripravil razstavo fotografij, motive za fotografije pa išče med drugim tudi v obhajanjih zakramentov, ko je naprošen za fotografiranje krstov, porok, evharističnih bogoslužij in drugih obhajanj. Na tak način je nastala tudi pričujoča zbirka evharističnih motivov.